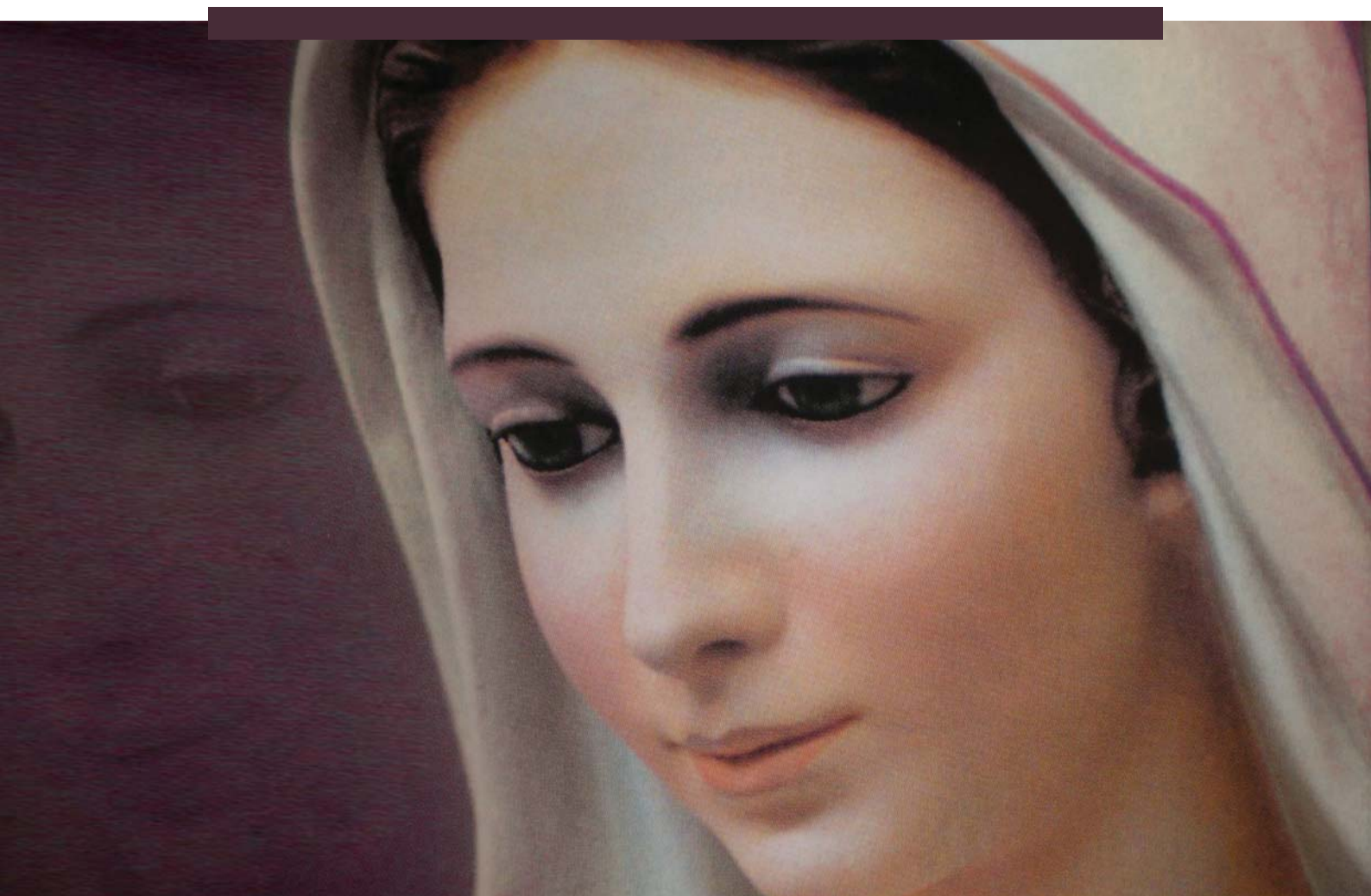

OTO MATKA TWOJA

33 dniowe
REKOLEKCJE MARYJNE

*REKOLEKCJE OFIAROWANIA SIĘ TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ
PRZEZ NIEPOKALANE SERCE MARYI*

POŚWIĘCENIE SIEBIE I ŚWIATA NIEPOKALANEMU SERCU MARYI KRÓLOWEJ POKOJU, KRÓLOWEJ ŚWIATA, KRÓLOWEJ SERC, A PRZEZ NIĄ TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ

Celem poświęcenia są mistyczne zaślubiny, przymierze dwóch natur - boskiej i ludzkiej - w sercu Boga przez ludzkie, ale Niepokalane Serce Maryi Dziewicy.

Zjednoczenie z Maryją przynosi najuboższym („maluczkim”) owoce mistycznego zjednoczenia, dostępne duszy dopiero w końcowym etapie drogi do Boga. Są nimi: duchowe dzieciństwo, złączenie z życiem Trójcy Świętej, wielkie pragnienie cierpienia w łączności ze zbawczą męką Chrystusa, całkowite poddanie się woli Boga, niemal nieustanna łaska intymnej zażyłości z Bogiem.

W ujęciu tradycyjnym, życie w łączności z Maryją - a przez Nią z Bogiem - objawia się jako Boże światło dane przez Niego u schyłku nocy ducha, jako doskonalszy i bardziej ścisły stopień zjednoczenia. Poprzez poświęcenie Niepokalanemu Sercu Maryi, najmniejsze i najprostsze spośród Jej dzieci może doświadczyć takiej czułości i Bożej pomocy, jaka jest zwykle udziałem zaręczonych czy poślubionych.

Słowa „poświęcać” i „uświęcać” („konsekrować”) z etymologicznego punktu widzenia mają to samo znaczenie: „uczynić świętym poprzez ofiarę złożoną Bogu”. Celem tego poświęcenia jest całkowite wydanie się Bogu z miłości, ale w Sercu Maryi, tzn. w sposób najczulszy i najbardziej intymny. Wszystko, czego sami nie potrafimy unieść, ofiarujemy Jej, aby - podobnie jak w ofierze Mszy świętej - to, co jest gorzkie, chleb naszej nędzy, stał się słodki jak chleb anielski.

Kiedy zrozumiemy tę główną zasadę zbawienia podyktowaną przez Mądrość Bożą, zapagniemy wówczas współpracować z Maryją przez poświęcenie Jej siebie i świata, tak jak uczynił to bardzo dobitnie Ojciec Święty, opuszczając Częstochowę:

*„O Matko Kościoła! Raz jeszcze oddaję Ci siebie w <macierzyńską niewolę miłości> wedle słów mego zawołania: Totus Tubus! Oddaję Ci cały Kościół - wszędzie, aż do najdalszych krańców ziemi!. Oddaję Ci ludzkość ludzkość wszystkich ludzi - moich braci. Wszystkie ludy i narody. Oddaję Ci Europę i wszystkie kontynenty. Oddaję Ci Rzym i Polskę, zjednoczone poprzez twego sługę nowym węzłem miłości. Matko, przyjmij! Matko, nie opuszczaj! Matko prowadź!
(Jasna Góra, 6 kwietnia 1979).*

Poświęcenie to jest warunkiem przystąpienia do Komunii Maryi Królowej Pokoju, której uczestnicy całkowicie oddają się Maryi, aby nie ulec ognistym strzałom księcia tego świata, który chciałby pożreć dzieci Niewiasty obleczonej w słońce.

Słowo Jezusa winno nas skutecznie wyrwać z uśpienia. W czasach ostatecznych oziębnie miłość wielu ludzi (Mt 24,12). Celem poświęcenia - poprzez oddanie się Sercu Maryi - jest zdobycie zdolności do kochania miłością Bożą. Eucharystia, która jest sakramentem miłości najdoskonalszej, będzie nas wspierać na co dzień i powinna zatem towarzyszyć tym rekolekcjom. Królowanie Maryi w sercach i we wzajemnych stosunkach - oto, co powinniśmy osiągnąć w tych nowych zastępach Niepokalanej, które tworzą uczestnicy Komunii Maryi Królowej Pokoju. Sakrament pojednania będzie tu również najlepszym środkiem do odbudowania królestwa Maryi w naszych sercach i we wspólnych relacjach.

Dzięki wniebowzięciu i ukoronowaniu w niebie, Maryja trwa w Sercu Trójcy Świętej - tam, gdzie Syn przygotował nam miejsce; Ona też zamieszkuje Trójcę, pragnąc przygotować sobie dom w sercu człowieka. Obecna w niebie, jest tak samo obecna na ziemi, tworząc tym samym pomost nad przepaścią, jak się nam zdaje - nieprzebytą. W modlitewnym zgłębianiu tych stroniec będziemy próbować wnikać w samo serce tajemnicy Trójcy Świętej poprzez modlitwę wewnętrzną, medytację i adorację.

Celem tych rekolekcji jest też - za każdym razem, gdy je będziemy odprawiać - zmiana naszego życia. Konsekwentnie i gorliwie starajmy się wstawać co rano wcześniej i czuwać wieczorem. Rekolekcje te zostały tak pomyślane, aby każdy - niezależnie od swego duchowego „poziomu” - mógł w nich odnaleźć pokarm, który umocni go w jego teologii maryjnej i w jego życiu religijnym. Mogą one również stanowić przedmiot rekolekcji zamkniętych z towarzyszem duchowym, a nawet rekolekcji głoszonych.

W każdym dniu odnajdziemy orędzie Matki Bożej z Medjugorje. Zatrzymamy się przy nim dłużej, ponieważ dzięki jego prostocie, stanowi prawdziwą metodę wychowania do życia duchowego.

Dwie książki, oprócz Biblii, niezbędne do kształtowania chrześcijanina nadchodzących czasów to: Traktat o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny św. Ludwika Marii Grignion de Montfort oraz Dzieje duszy św. Teresy od Dzieciątka Jezus, która została ogłoszona Doktorem Kościoła.

Teresa uzupełnia Traktat św. Ludwika pokazując, że „mała droga”, na której triumfuje miłosierdzie, stanowi część tajemnicy Boga na czasy ostateczne. Rekolekcje te zamkną się uroczystym poświęceniem siebie Maryi podczas Eucharystii.